

HODNOCENÍ PÍSEMNÉ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE STUDENKY TŘETÍHO
ROČNÍKU PEDAGOGIKY MARKÉTY TOMCOVÉ.
SVOU PRÁCI NAZVALA:
„NELLY DANKO – PEDAGOG TANCE A BALETNÍ MISTR“.

Jsem rád, že jsem měl šanci se seznámit a spolupracovat s Markétou Tomcovou. Osobně jsem se přihlásil k funkci vedoucího této práce, protože Nelly Danko se aktivně podílela na tvorbě mých prvních choreografií jak v Národním divadle, tak ve filmu a televizi. Z počátku se jednalo o spolupráci s nadšenou a plně zaujatou sólovou interpretkou – „Dialogu tvarů“, Matky v Erbenově „Pokladu“, skvělé „Lady Macbeth“, úžasné Žebračky v „Jennifer“, nebo hlavní role v Kašlíkově filmu „Dora“, který byl oceněn na festivale ve francouzském Nancy, atd. Ještě významnější byla má spolupráce s Nelly Danko ve funkci asistentky choreografa a repetitora. Byla to ona, která přenesla a udržela „Dialog tvarů“ deset let na Nové scéně, byla nejbližším spolupracovníkem při tvorbě a zkouškách „Macbetha“, „Jennifer“, „Prince Bajaji“, či „Ibbur“. Dodnes mám k Nelly obdivný vztah, jako k výjimečné osobnosti baletu Národního divadla.

Jsem velmi rád, že také v tomto duchu je napsaná bakalářská práce Markéty Tomcové. Navíc bych chtěl zvýraznit celkovou formální i obsahovou úroveň této práce. Jedná se o skvělý dokument, který má sdělnost, uvádí velké množství informací a navíc, což si velmi cením, nepostrádá úsměv – zejména v pasážích přímého rozhovoru s Nelly Danko, nebo s choreografem Liborem Vaculíkem.

V textu je jen několik nesrovnalostí.

Na str.6 – v letech 1972-74 Boris Bregvadze sice dával tréninky na Konzervatoři, ale také v Národním divadle, kde také zkoušel sólový klasický repertoár. Sama studentka o tom hovoří o odstavec níže.

Na str.13 – užší spolupráci s Nelly jsem měl mnohem dříve než v roce 1985, vždyť premiéra „Dialogu tvarů“ byla v roce 1979. Do televize a filmu jsem s Nelly spolupracoval už od roku 1975, kdy jsem začal studovat choreografii na HAMU.

Na str.13 – jsou další nepřesné informace. „Dialog tvarů“ byl uveden ve Smetanově divadle s živou orchestrální interpretací, pod taktovkou Františka Vajnara a celý večer byl uváděn pod názvem „Návraty ke krásám“. Na Nové scéně byl „Dialog tvarů“ uváděn s hudební nahrávkou a večer se nazýval „Baletní koncert“.

Na str.14 – je další mylná informace : poprvé byla Nelly Danko mou skvělou asistentkou choreografa při „Macbethovi“ v roce 1984. Až v roce 1987 jsme spolu připravovali „Jennifer“.

Na str. 28 – by si zasloužila úžasná osobnost světa tance, paní Božena Brodská, titulovat profesorkou a navíc byla mnoho let obdivuhodnou vedoucí taneční katedry HAMU.

Na str. 31 – bych jen doplnil, že vybrané peníze za pozdní příchod na zkoušky „Jennifer“, jsme pak společně po premiéře využili k tekutému osvěžení.

Na str. 32 – jen drobný překlep: jednalo se o přípravu baletu „Macbeth“, nikoli Lady Macbeth – tu Nelly skvěle interpretovala ...

Na str. 126 – Foto role Matky z inscenace taneční balady „Poklad“ – jedné ze tří částí baletu Josefa Páleníčka „Kytice“.

Tolik k nepřesnostem textu, který je jinak formulován na vysoké úrovni a velmi pozitivně tuto práci hodnotím. Na závěr si dovoluji poukázat na textový dokument z Divadelního ústavu, který studentka v dobré víře, že náš nejvyšší teatrologický ústav vydává dokumenty, o jejichž věrohodnosti nemůže být pochyb, integrovala do své bakalářské práce.

Jsem doslova zděšen amatérskou činností divadelního ústavu! Zmatené informace, které dokument obsahují, přímo zkreslují historická fakta o uváděných premiérách ... a to se jedná o inscenace pražského Národního divadla! Uvedu pouze dva příklady, které se mé činnosti ve funkci choreografa ND přímo týkají.

Na str. 48 – 49 – se píše o premiéře „Návraty ke krásám“ – cituji:

Plný název: Návraty ke krásám (Serenáda in C Symfonie in C, Symfonie in Re, Partita in D, Médea)

Druh aut.zpr.: činohra

Autoři:	Mysliveček, Josef	skladatel
	Blažek, Jiří	námět
	Vejvanovský, Pavel Josef	skladatel
	Míča, František Václav	skladatel
	Tůma, František Ignác	skladatel
	Benda, Jiří Antonín	skladatel
	Gotter, Friedrich W.	libreto
	Simon, Ladislav	úprava
	Blažek, Jiří	choreograf
	Kohoutová, Zinaida	choreografka
	Wiesner, Daniel	choreograf
	Němeček, Jiří	choreograf
Obsazení:	Vláčilová, Hana	Tančí
	dalších 28 jmen a všichni	Tančí ... v čem a co, je
	divadelnímu ústavu naprosto jedno!	

Je to doslova dezinformační katastrofa. Jen pro Vaši informaci uvádím, že šéf baletu ND Jiří Němeček byl tak laskav a nabídl mi realizovat své choreografické magisterské představení „Dialog tvarů“ na jevišti Smetanova divadla.

Dále uvádím, že ve stejném večeru uvedl choreograf Jiří Blažek svůj komediální balet na hudbu Pavla Josefa Vejvanovského (Serenáda in C) a Josefa Myslivečka (Symfonie in C). Zinaida Kohoutová uvedla svou choreografickou prvotinu na hudbu Františka Václava Míčky (Symfonie in Re) a v závěru první části večera byl uveden můj „Dialog tvarů“ s hudbou Františka Antonína Ignáce Tůmy (Partita in D). Ve druhé části večera byla uvedena Médea Jiřího Antonína Bendy v choreografii Jiřího Němečka. Friedrich W. Gotter a Ladislav Simon, kteří jsou v textu divadelního ústavu také uvedeni, jsou původní libretista Médey a jeho současný upravovatel.

Druhý příklad diletantské práce divadelního ústavu najdeme na stranách 51 – 52 této bakalářské práce. Jedná se o představení „Kytice“. Opět jsme svědky naprosté nesrozumitelnosti. Nikde se nedočtete, že balet „Kytice“ hudebního skladatele Josefa Páléníčka má tři části inspirované baladami Karla Jaromíra Erbena. „Lilii“ vytvořil Miroslav Kůra, „Zlatý kolovrat“ choreografoval Jiří Blažek a taneční baladu „Poklad“, kterou jsem realizoval na scéně Daniela Dvořáka, s kostýmy Josefa Jelínka a stěžejní roli Matky tančily Michaela Černá a Nelly Danko.

Divadelní ústav napsal informační blábol. Bylo by zajímavé zjistit kolik inscenací bylo tímto amatérským způsobem zničeno. Rád bych vyzval své kolegy choreografy, aby podobně jako já reagovali. Zejména by bylo na místě, aby divadelní ústav napravil ony neuvěřitelné faktické nedostatky.

Omlouván se studentce Markétě Tomcové, že jsem se nechal dokumentem z divadelního ústavu tak unést, ale na druhou stranu jsem vděčen, že dokument, který se tváří jako doklad divadelní historie, se k mé pozornosti dostal.

Závěrem bych chtěl zvýraznit stylistickou a obsahovou úroveň bakalářské práce o Nelly Danko a těším se na její magisterskou práci, pro kterou si jistě najde zajímavé nevšední téma.